

d) Notarijatski zapis, napravljen na Ogerskem po kr. ogerskem notarji, nima izvršilne moči po smislu §-a 3. not. reda z dne 25. julija 1871, št. 75. drž. zak.

Deželno sodišče v Ljubljani je prosilcu A. na podlogi notarijatske zadolžnice, izdane v Karlsburgu (na Ogerskem) v 2. dan septembra 1891. l., št. 168 dovolilo izvršilo 1. in 2. stopinje na premičnine zvršenca B.

Višje dež. sodišče v Gradci pa je na rekurz zvršenca B. z naredbo z dne 17. februarja 1892. l. št. 2014. ovrгло odlok prvega sodišča iz naslednjih razlogov: Določilo §-a 3. not. reda z dne 25. julija 1871, št. 75 drž. zak., po katerem imajo notarijatski zapisi pod ondi ustanovljenimi pogoji takšno izvršilno moč, kakor pred sodiščem sklenjene poravnave, more veljati samo za takšne zapise, ki so jih napravili državno postavljeni notarji v deželah, koder velja ta notarski red; to pa tukaj ni, ker se izvršila prosi na podlogi notarijatskega zapisa, napisanega po kr. ogerskem notarji v Karlsburgu. Tudi predpisi, ustanavljajoči vzajemno izvršilo po sodiščih v Avstriji in na Ogerskem ne dajo podstave, da bi bil tak notarijatski zapis izvršljiv. Zvršilo, obavljeno s pritožbenim odlokom, torej nima zakonitega temelja in zaradi tega je bilo ta izvršilni čin dejati ob veljavo. Tudi mora izvršitelj po smislu §§-ov 24. in 26. z dne 16. majnika 1874. l., št. 69. drž. zak. zvršencu povrniti troške, v pravni zagovor potrebne.

Na revizijski rekurz izvršiteljev je najvišje sodišče z odločbo z dne 11. majnika 1892. l., št. 5785. potrdilo višjesodno odločbo iz istih razlogov, prilegajočih se stvarnemu položaju in zakonu, ter je ukrenilo, da mora izvršitelj trpeti sam troške zavrjenega revizijskega rekurza.

Dr. V.

Književna poročila.

Zbirka zakonov, zadevajočih posle občinskega področja. I. zvezek. Občinski red in občinski volitveni red z dodatkom drugih zakonov, tikajočih se poslov občinskega področja in z obrazci. Sestavil dr. Ivan Dečko. Celje, 1892, 8°, 368 strani.

Slovensko besedilo štajerskih deželnih zakonov je bilo dosedaj le težko pristopno. Raztreseni so ti zakoni po mnogih letnikih deželnega zakonika, ki praktiku navadno cel ni na razpolaganje, in razun tega je prevod v tem zakoniku le prevelikokrat popolnoma neraben in do cela nerazumljiv. Glede jednega dela deželnega zakonodavstva štajerskega podal nam je g. pisatelj v tej svoji knjigi priročno in praktično urejeno zbirko. Obseg knjige pove uže njen naslov; podaje nam: občinski red, občinski volilni red, cestni zakon, zakone, tikajoče se deželne kulture in druge manjše zakone, kateri zadevajo posle občinskega področja, ter konečno državna zakona ob urejevanji domovinstva in o sestavljanji imenika porotnikov. Pogrešamo državnega občinskega zakona z dne 5. marcija 1862. Knjiga pa nam ne podaje golih besed teh zakonov, ampak izdaja je prirejena po sedaj vseobče vzprejeti, za praktika najprikladnejši obliki, da so posameznim zakonovim določilom pridejani dotični skrbno zbrani pravoreki državnega in upravnega sodišča ter naredbe in določila drugih zakonov, kolikor zadevajo predmet, ki ga ima v mislih dotični paragraf. Ker je vsakemu pravoreku pridejano število, katero ima v zbirki Hye, oziroma Budwiński, je tistemu, ki želi daljšega in natančnejšega poučila, iskanje jako olajšano.

V uvodnih besedah miluje pisatelj, da štajerski slovenski župani še nimajo jednake priročne knjige, kakeršno imajo kranjski v Globočnikovi, od Levstika prevedeni knjigi „Nauk slovenskim županom“. Znaprej, ko bodo lahko vpotrebljali to zbirko, ki je kolikor toliko tolmač zakonov, vánjo vzprejetih, bodo takega pripomočka manj pogrešali, sosebno ker je pisatelj glede na praktični namen knjige, ki naj bi služila v prvi vrsti le županom in občinskim uradnikom, dodal „obrazce, potrebne pri občinskem uradovanji“ (stran 267 do 341). Skrbno urejeni in dobro izbrani obrazci, katerih je 81 (Globočnikov „Nauk“ jih ima le 48) bodo županom in občinskim uradnikom zanesljiv kažipot v vseh važnejših poslih njihovega področja. Malenkostno bi bilo, ko bi hoteli tukaj podrobno o njih razpravljati, in le ob formalnosti bi se zadevali, ako bi jih primerjali Globočnikovim ter presojali, kateri so boljši. V marsikaterem oziru je itak razlika utemeljena v določilih raznih zakonov, a kjer ni te ovire, bilo je povse umestno prevzeti Globočnikove obrazce, in tako se je na pr. zgodilo pri obrazcih št. 1. in 27. te knjige, ki so povse slični obrazcem št. 32 oziroma 36 knjige Globočnikove.

Izpregovoriti nam je še o jeziku in pri tem se moramo ozreti na slovenske izdaje deželnih zakonov drugih kronovin. Za Kranjsko prireja tako izdajo Josip Pfeifer, ki je dosedaj izdal občinske zakone, deželno kulturo in deželno ustavo zadevajoče zakone. Druga knjiga, ki prihaja v poštev, je E. Klavžarjev „Priročni zakonik za pokneženo grofijo Goriško in Gradiško“ (Gorica, 1891). Pri izdaji kranjskih deželnih zakonov je pnatisniti zakone v besedilu, v katerem jih je objavil deželni zakonik, kajti deželni zbor kranjski sklepa vse zakone v obeh jezikih, v slovenskem in nemškem, in oba teksta, slovenski in nemški, sta jednako polnoverna (§ 2. zakona z dne 20. decembra 1869 št. 3 dež. zak. kranjskega iz l. 1870.)

Na Štajerskem in na Goriškem pa so slovenske izdaje v deželnih zakonih le oficijalni — žal, prepogostoma slabi — prevodi polnovernega izvirnika. Glede na to, da so ti prevodi uradni, si Klavžar v navedeni knjigi ni upal premeniti besedila deželnega zakonika, ampak je le dostavljal slabim ali napačnim izrazom popravljajoče opomnje ter nekoliko opilil zastarele oblike. Držal se je torej v obče tistega načela kot dr. Kavčič pri izdaji kazenskega zakonika in kazensko-pravdnega reda, kateri v uvodnih besedah tema zakonikoma svoje postopanje podrobneje razlaga in utemeljuje.

Drugače je ravnal dr. Dečko v knjigi, kateri veljajo te vrstice. V „uvodnih besedah“ on sam o tem piše: „Ko sem se lotil dela, da priredim zbirko zakonov, zadevajočih posle občinskega področja, uvidel sem kmalo, da je izdaja dež. zakonika v slov. jeziku za to neporabna. Ko sem primerjal slovensko izdajo s prvotnim, nemškim tekstom, uveril sem se, da ne pove slovenska izdaja tega, kar pravi nemški tekst, ali da je tako nerazumljivo povedano, da sem pravi zmisel zakona pogoditi mogel še le iz nemškega izvirnika. Sklenil sem toraj, da vzamem slovensko izdajo deželnega zakonika samo za podlago nameravani zbirki, da pa vsak zakon, verno držeč se izvirnika, pregledam in prepilim paragraf za paragrafom“. — Gledé na pogostoma zares slabo slovenščino v slovenski izdaji štajerskega deželnega zakonika temu načelu ne moremo ugovarjati, toda mi bi jedno želeli, kar bi naj čislani pisatelj v poštev jemal pri izdaji daljnih zvezkov. Kakor smo zgoraj omenili, je slovenski tekst kranjskih deželnih zakonov istotako avtentičen kot nemški, oba določuje zakonodavec sam in kjer se torej, slovensko uradovaje, upiraš na določila kranjskih deželnih zakonov, rabiti moraš za tam urejene reči tiste izraze, katere je določil zakonodavec. Zaradi tega pa bi v interesu jednotne pisave bilo želeli, naj tudi izvenkranjski Slovenci, kedar pišejo o takih rečeh, upotrebijo tistih slovenskih besed, katere so določene v kranjskem deželnem zakonodavstvu, ako niso naravnost nepravilne in zavržne. Ko bi se g. pisatelj tega držal, ne bi nahajali v knjigi besede „lovski počitek“ za prepovedani lovski čas, ne besed: „volitveni red“, „volitveni razdelek“, „družinski zakon“, „družinska knjižica“ i. t. d., katerih kranjsko deželno zakonodavstvo, vsaj v zadnjem desetletji, več ne pozna.

Zunanja oblika knjige je jako lepa in primerna ter dela čast tiskarni D. Hribarjevi v Celji, katera je knjigo tudi založila in kjer se dobiva po 1 gld. 80 kr., v platno vezana po 2 gld. 20 kr.

Dr. J. Babnik.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. decembra.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Prepoved, da društvo ni smelo zborovati letos dne 19. septembra v Laškem trgu, bila je predmet kritiki tudi v poslanski zbornici državnega zbora. V plenarni seji je dne 16. pr. meseca poslanec g. dr. Ferjančič v svojem govoru povedal tudi